



Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев2 409/2016

24.03.2016. године

Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Предрага Трифуновића, председника већа, Звездане Лутовац и Јелене Боровац, чланова већа, у спору тужиоца Н.В. из О., чији је пуномоћник Н.Ш., адвокат из Ј., против тужене Општине С.Р., ради утврђења, враћања на рад и накнаде штете, и по противтужби тужене Општине С.Р. против тужиоца Н.В. из О., ради стицања без основа, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3407/14 од 20.08.2015. године, у седници одржаној 24.03.2016. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ као неблагоприятна ревизија тужиоца изјављена против пресуде Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3407/14 од 20.08.2015. године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Крушевцу П1 465/2010 од 09.12.2010. године одбијени су тужбени захтеви којима је тужилац тражио да се утврди да је засновао радни однос на одређено време код туженог, да је тај радни однос постао радни однос на неодређено време, да се туженој наложи да тужиоца врати на рад и распореди на одговарајуће послове и да му накнади штету у висини мање исплаћене плате за периоде и у износима означеним у изреци ове пресуде, са законском затезном каматом од доспелости до исплате, као и да обрачуна и уплати разлику доприноса на те износе. У односу на тужбени захтев за обрачун и уплату пореза на лична примања Основни суд у Крушевцу огласио се апсолутно ненадлежним за поступање и тужбу у том делу одбацио. У односу на тужбени захтев за исплату материјалних трошкова у износу од 76.043,00 динара са законском затезном каматом од 10.12.2008. године до исплате, тужбени захтев је усвојен. Истом пресудом одбијен је противтужбени захтев, којим је тужена тражила да се тужилац обавезе да јој исплати новчане износе, означене у изреци ове пресуде, са законском затезном каматом од доспелости до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

После враћања списка, допунском пресудом Основног суда у Крушевцу П1 465/10 од 10.02.2014. године одбијен је противтужбени захтев тужене којим је тражила да се тужилац обавезе да јој за период од 24.07.2008. до 24.01.2009. године, на име стицања без основа, исплати 418.940,00 динара са законском затезном каматом на појединачно одређене износе од доспелости до исплате и одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Крагујевцу Гж1 3407/14 од 20.08.2015. године одбијене су жалбе парничних странака и првостепена пресуда од 09.12.2010. године потврђена у свим ставовима, сем у односу на одлуку - решење о трошковима поступка (став 10), у ком делу је укинута и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак. Истом пресудом усвојена је жалба тужене и укинута допунска пресуда првостепеног суда од 10.02.2014. и предмет враћен првостепеном суду на поновни поступак.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилац је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права.

Испитујући благовременост ревизије применом чл. 401. став 1. у вези чл. 394. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 125/04, 111/09), који се примењује на основу чл. 506. став 1. ЗПП („Службени гласник РС“, број 72/11, 55/14), Врховни касациони суд је нашао да је ревизија неблаговремена.

Према чл. 394. став 1. Закона о парничном поступку, против правноснажне пресуде донете у другом степену странке могу изјавити ревизију у року од 30 дана од дана достављања преписа пресуде.

У конкретном случају, правноснажна другостепена пресуда достављена је 08.09.2015. године тадашњем пуномоћнику тужиоца Д.А., адвокату из Ј.. Ревизију против ове пресуде садашњи пуномоћник тужиоца Н.Ш., адвокат из Ј., изјавио је поштом препоручено 19.10.2015. године, по протеклу законом прописаног рока.

Како је ревизија тужиоца неблаговремена, Врховни касациони суд је, на основу чл. 404. ЗПП, одлучио као у изреци.

**Председник већа – судија
Предраг Трифуновић, с.р.**